

— Не ми е, — казва, — за парата, дето ми я взе, ами ядъ ме е, дето се навъди такъвъ лъжовенъ свѣтъ! — и той грабна тояжката си, че като започва една тупаница по гърба на Златанча, добре че не бѣхъ на Златанчово мѣсто!

Въ туй време, ето го иде тичешкомъ Първанчо съ чудно хубава шарена свирка въ ржка. Като го видѣ, старецътъ се смая. Разбра се каква е работата, ама нали Златанчо изяде боя!

Другъ пжтъ бозаджията зажени дъщеря си. Развесели му се сърдцето, и той се развика:

— Черпя боза! На всѣкиго една чаша безъ пари! Който е жаденъ, да дойде!

Втурна се се мало [и голѣмо. Наредиха се на дълга опашка предъ бозаджийницата. Минаватъ по редъ, пиятъ и възхвалятъ бозаджията. Мина на реда си и Златанчо. Кълъ, кълъ, изпраздни голѣмата бозаджийска чаша. Мина се що се мина, стигна до бозаджията и Първанчо. Посегна и той да вземе една чаша. Като го видѣ бозаджията викна:

— Хей, ти вече пи! Какво се вреждашъ пакъ! Нѣма да стигне за всички!

— Не съмъ пилъ, — отговори Първанчо.

— И отгоре лъжешъ! — извика гнѣвно бозаджията. — На ти тогава да помнишъ, че не бива да се лъже! — и бозаджията плисна въ

лицето на Първанча пълната чаша.

Писна Първанчо да плаче, дотича при него Златанчо, разбра се каква е работата, ама нали Първанчо го окжпаха съ боза!

Ето такива работи ставаха съ нашитѣ двама юнаци, двамата мили близнаци. Единъ зарадъ другъ си патѣха. И отъ день на день все по-голѣми бели имъ идѣха на главитѣ. Натжжиха се много тѣ и рекоха на дѣда си:

— Дѣдо, дѣдо, колко е лошо да се роди човѣкъ на този свѣтъ близнакъ!

Позасмѣ се дѣдо, па рече:

— Туй го кажете на моя муstackъ! Азъ пѣкъ мисля, че на този свѣтъ всѣко нѣщо може да е за лошо, но може и да е за добро. И още нѣщо помнете: винаги истински братя бждете! Зле живота ще прекара, който съ брата си се кара!

Послушаха Първанчо и Златанчо дѣда си, и като порастнаха, не се раздѣлиха, а дружно си живѣха.

Мина се, що се мина, въ туй време първиятъ съветникъ на царя умрѣ. Всички царедворци поискаха да го замѣстятъ. Чудѣше се царьтъ кого да избере. Ако вземе единъ, другитѣ ще се сърдятъ. Реши той никого да не взема и затуй намисли една хитростъ. Обяви по цѣлото си царство:

— Който може два обѣда единъ следъ другъ да излапа, на две